

INKERIN

K I R K K O

3/99/2016

Evankeliumi
venäläisiin koteihin

Miss' on sun
pilettis ja minne matka

SLEY:n lähetystyötä
Venäjällä

Inkerin kirkko on rakennettu yhteistyöllä

Kuva Vitalij Lutshagov

1 Tess. 1:3

Jumalamme ja Isämme edessä me lakkaamatta muistellemme sitä, kuinka usko on saanut teidät toimimaan ja rakkaus näkemään vaivaa ja kuinka kärsivällisesti te panette toivonne Herraamme Jeesukseen.

INKERIN

KIRKKO

3/99/2016

Inkerin kirkko on perustettu v. 1611. Uudelleen se rekisteröitiin v. 1992 nimellä "Evangelis-luterilainen Inkerin kirkko Venäjällä". Kirkkoa johtaa piispa. Keskuskanslia sijaitsee Pietarissa.

Rovastikuntia on seitsemän: Länsi-Inkerin, Pietarin, Karjalan, Moskovin, Volgan, Uralin sekä Siperian rovastikunta. Seurakuntia on yhteensä koko Venäjän federaation alueella, Viron rajalta Baikalin rannoille saakka, noin 80.

Inkerin Kirkko -lehti perustettiin joulukuussa 1991. Lehti ilmestyy suomen- ja venäjänkielisenä versiona. Suomenkielinen Inkerin Kirkko välittää tietoa kirkon nykypäivästä Suomessa asuville inkeriläisille sekä suomalaisille seurakunnille, järjestöille ja yksityisille tukijoille.

www.inkerinkirkko.fi
www.elci.ru

Tässä numerossa:

3 Pääkirjoitus

4 Inkerin kirkko on rakennettu yhteistyöllä

6 Inkerin kirkon ja seurakuntien uutisia

12 Elämää ristipaineessa - SLEY:n lähetystyötä Venäjällä

14 Karjalasta Siperiaan - Kansanlähetyksen työ Inkerin kirkossa

16 Pitkäaikaista kumppanuutta - Lähetysseura ja Inkerin kirkko

4 Inkerin kirkko on rakennettu yhteistyöllä

18 Lähetysyhdistys Kylväjä - sinne missä Kristusta ei tunneta

20 Lestadiolaiset Inkerin kirkossa

21 Ajankohtaista

22 Inkerin kirkon edustustolle rahankeräyslupa

23 Evankeliumi venäläisiin koteihin

24 Miss on sun piletis ja minne matka

Pääkirjoitus

Piispa Aarre Kuukauppi
Inkerin ev.lut. kirkko Venäjällä

Yhteinen missio

Terveisiä Pietarista, Inkerin kirkosta, kaikille lukijoille, jotka rakastavat Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemistä!

Tämän lehden aiheeksi on valittu kirkkomme suhteet herätysliikkeisiin Suomessa. Inkerin kirkko on ollut aina herätyskristillinen, koska kirkkomme on aina pitänyt huolta, että seurakuntalaiset oppisivat tuntemaan Jumalan sanaa ja Lutherin katekismuksen. Jumalan johdatuksessa Inkerin kirkko on saanut hyvin herätyshenkisiä pappeja. Erityisesti se oli tärkeää, kun sata vuotta sitten Venäjällä tapahtui vallankumous ja ateistinen valta rupesi ahdistelemaan seurakuntia ja kirkkoa.

Bolshevikit olivat varmoja, että propaganda vaikuttaa ja nuoret mieluummin menevät sunnuntaina tansseihin, joita järjestettiin kirkon vieressä, kuin kirkkoon. Mutta mikä ihme: suurin osa nuorista oli herännyt uskomaan Jumalaan niin voimakkaasti, että kirkot aina täyttyivät ääriä myöten.

Jalmari Laurikkala oli "rukoilevaisuuden" lapsi. Äitini muisteli, kuinka he nuoret tulivat uskoon rippikoulussa, jota piti pastori Laurikkala. Se usko kantoi heitä läpi koko elämän. He elivät odottaen Kristuksen tulemistä, eikä ollut mitään väliä, oltiinko Inkerissä vai kaukana Siperiassa tai Karjalassa. Herran tulemus oli se tosiasia, joka herätti joka päivä synnin unesta ja "nosti kuolleista ja Kristus valaisi". Aatami Kuortti muisteli eräässä kirjassaan, ettei ollut toista niin hartaasti uskovalta kansaa kuin Inkerin kansa.

1990-luvulla Inkerin kirkolle avau-

tui mahdollisuus yhteistyöhön suomalaisten herätysliikkeiden kanssa. Se oli hyvin luonnollista, ei ollut mitään vaikeutta. Lestadiolaiset, heränneet, evankeliset, viidesläiset, rukoilevaiset, kirkolliset. Kaikki olivat tervetulleita jälleenrakentamaan Inkerin kirkkoa ja lähetystyöhön Inkerinmaan lisäksi Siperiaan, Mordvaan, Keski-Venäjälle. Pellot olivat valtavat, työmiehiä vähän.

Inkerin kirkossa oli heti näkyä työhön sekä lasten ja nuorten että uusiin kansojen keskuudessa. Oli tärkeää, että nopeasti löytyi työhön pappeja ja maallikoita, jotka lähtivät Karjalan kyliin, Siperiaan, Uralin suomalais-ugrilaisten luokse. 90-luvulla vapaus oli niin suurta, että sai tehdä mitä halusi ja paikalliset toivoivat. Koulut ja lastentarhat olivat auki, lastenkodit ilolla ottivat vastaan lähetystyöntekijöitä. Suurin työ, joka aloitettiin, oli lapsi- ja nuorisotyö. Se on kirkkomme voimavara tänäkin päivänä.

Kirkkomme saama apu on ollut niin valtavaa, ettei jokaista työhön osallistunutta pysty mainitsemaan. Hyvin tärkeä yhteistyömuoto oli ja on myös ystävyysseurakuntatoiminta. Monet kirkkokeskustuksemme ovat nousseet juuri ystävyysseurakuntien tuella. Kiitos tästä kaikille ja kolmiyhteiselle Jumalalle.

Aarre Kuukauppi

Kuva: Tanja Paas

INKERIN KIRKKO ON RAKENNETTU YHTEISTYÖLLÄ

Suurempi kuin suuri, vastaa piispa Aarre Kuukauppi kysymykseen suomalaisten lähetysjärjestöjen merkityksestä Inkerin kirkolle. Tänään kirkko elää itsenäistymisen vaihetta, mutta tarvitsee yhä hienovaraista rinnalla kulkemista.

Itäisen Inkerin kirkon avautuminen 1980-luvun lopupuolella käänsi kirkkohistoriasa uuden sivun rajan molemmiin puolin. Neuvostoliiton romahdus vapautti kristilliset kirkot Venäjällä, mutta olosuhteisiin, joita piispa Leino Hassinen kuvasi maailman suurimmaksi onnettomuuspaikaksi.

- Käytännössä me olimme ihan nollavaiheessa kaikessa mielessä. Kaikki piti perustaa uudelleen ihan alusta. Avuntarve oli totaalinen, piispa **Aarre Kuukauppi** yrittää tiivistää lähtötilanteen.

Uudelleen järjestäytyvä Inkerin kirk-

ko sai vuonna 1989 ensimmäisen virallisen kontaktin suomalaisiin järjestöihin. Inkeriläisillä oli silloin yksi ainoa pappi, omaa koulutusta ei ollenkaan. Pian uusia seurakuntia rupesi synty-
mään tiuhaan tahtiin ja alkoi kirkkojen massiivinen rakennus- ja remontointiurakka. Tarvittiin kipeästi sellaisia työntekijöitä, joilla oli näkyä ja ymmärrystä siitä, mikä on kirkon tehtävä.

- Kaikki suomalaiset lähetysjärjestöt näkivät meidän vakavan tilanteen - ja mikä tärkeintä, sen otollisen ajan, etsikkoajan, joka oli koittanut Inkerin kirkolle ja Venäjälle, Kuukauppi korostaa.

Hyvässä järjestyksessä

Yhdessä suomalaisten kanssa Inkerin kirkossa alkoi säännöllinen, organisoitu ja tavoitteellinen työ. Mammuttimaisiin "talkoisiin" osallistui järjestöjen lisäksi rovastikuntia, seurakuntia ja yksityisiä henkilöitä Suomen kirkosta. Kirkon ulkomaanapu (KUA) oli mukana jo alkuvaiheessa ja toimi taloudellisena se-

Piispa Aarre Kuukauppi sai kutsun heinäkuussa 2016 Virroilla pidettyyn Evankeliumijuhlaan, jossa hän osallistui muun muassa lähettien siunaamiseen.

kä humanitaarisena kanavana.

Tiedonkulun ja yhteistyön koordinoimiseksi perustettiin KUA:n esityksestä Kirkon järjestöjen Inkeri-neuvottelukunta. Ensimmäisen yhteistyösopimuksen allekirjoitti 33 järjestöä vuonna 1993.

- Neuvottelukunnassa keskusteltiin avoimesti ja suunniteltiin resursien käyttöä, jotta ei tulisi niin paljon päällekkäisyyttä. Järjestöt vakuuttivat, että ne ovat auttamassa ja rakentamassa Inkerin kirkkoa, eivät omia intressejään, muistaa Kuukauppi.

Inkerin kirkon nuorempaa sukupolvea edustava pääsihteeri **Mihail Ivanov** toteaa, ettei hänen aikanaan yhteistyössä ole ollut kitkaa. Suomalaiset järjestöt ovat tietoisia Inkerin kirkon kannanotoista ja kunnioittavat niitä.

Tietynlaista aluejakoa tapahtui jo alussa. Esimerkiksi Suomen Lähetysseura suuntautui suomalais-ugrilaisille alueille, Sley Inkerinmaalle ja Kansanlähetys Mordvaan sekä myöhemmin Siperiaan.

- Järjestöjen avulla on synnytetty uudeleen vanhoja ja perustettu aivan uusia seurakuntia. Lähetystyön rooli on ollut merkittävä Pietarissa ja sen lähiympäristössä, sekä erityisesti Siperiassa, sanoo Mihail Ivanov.

Yhteistyöllä on kasvot

Merkittävän Inkerin kirkon yhteistyöjärjestöiltään saama apu on ollut työntekijät. Kuukauppi muistelee lämmöllä ja arvostusen useita suomalaisia, jotka alkuvuosina olivat valmiita käärimään hihansa Inkerin kirkon hyväksi.

KUA:n tuella tulivat Leino Hassinen ja **Kosti Laitinen**. KUA ja Kansanlähetys lähettivät aluksi yhdessä **Isto Pihkalan**.

- Hän oli se priimusmoottori, joka opetti, näytti esimerkkiä ja neuvoi meitä melkein kaikkia alkaen sihteeristä aina piispaan saakka. Kaikki me olimme Iston, Leinon ja Kostin kuuliaisia oppilaita, Kuukauppi nauraa.

- On hyvä antaa yhteistyölle kasvot, Kuukauppi sanoo ja jatkaa: - **Terhi ja Pentti Smeds** aloittivat lapsityön, josta nopeasti kasvoi vahva, kaunis ja monipuolinen nuorisotyö. **Juha ja Anu Väli-ahon** toiminta Uralin rovastikunnassa oli pioneerinomaista ja hänen jälkiään on siellä kaikkialla näkyvissä.

Inkerin kirkolla oli alusta lähtien oikeus itse valita, ketä se kutsuu ja mihin tehtävään. Työhön värvätyistä lähes kaikki ovat piispan mukaan olleet sellaisia työntekijöitä, joilla on ollut Inkerin kirkon kanssa sama näky työstä ja myöskin identtinen teologinen näkemys. Se on helpottanut työn tekemistä.

Alkuvaiheeseen liittyi myös voimakasta kansallista nousua. Kuukaup-

pi pitää tärkeänä, että siinä vaiheessa tulleet suomalaiset lähetystyöntekijät tekivät selkeän eron siihen, että kansalliset asiat kuuluvat Inkerin liitolle, hengellinen herätys ja työ kirkolle.

Itsenäisiä päätöksiä

Koulutuksen kehittämistä tukivat jo alussa monet järjestöt, mutta erityisesti siihen panosti KUA ja osittain myös Suomen Lähetysseura.

- Me aika varhaisessa vaiheessa päädyimme perustamaan stipendirahaston, johon Inkerin kirkko keräsi partnereiltaan tukea. Inkerin kirkko itse suunnitteli varojen käyttöä ja opiskelun tukemista sen mukaan, kuin koulutuskasutuskeskus esitti budjetissaan, selittää Aarre Kuukauppi.

Stipendirahasto takasi Inkerin kirkolle itsenäisyyden. Kun päätöksen teko ja rahankäyttö olivat Inkerin kirkon omassa hallinnassa, millekään järjestölle ei päässyt muodostumaan liian suurta vaikutusta Inkerin kirkon kirkkopoliitiikkaan ja teologisiin linjauksiin.

Alun perin tarkoitus oli kerätä stipendirahastoon pääomaa 20 vuodessa niin paljon, että koulutus pyörisi sen turvin täysin itsenäisesti. Pietarista esimerkiksi hankittiin asuntoja, joiden vuokratulot menivät stipendirahastolle. Alkuperäinen tavoite ei ole täysin toteutunut, mutta Teologisen Instituutin omavaraisuus on hiljalleen kasvanut.

Tukea tarvitseva teini

- Oikeastaan Inkerin kirkon pitäisi nyt jo toimia omillaan, pohtii piispa Kuukauppi.

Hänen mukaansa paluumuutto on murentanut Inkerin kirkkoa ja johtanut siihen, että se vieläkin on tiettyssä mielessä avuntarpeessa.

Mihail Ivanov tähdentää Inkerin kirkon toivovan, että yhteistyö suomalaisten kanssa jatkuisi. Ivanov kuvaa Inkerin kirkkoa teiniksi, joka tarvitsee vielä tukea aikuiseksi kasvamisessa.

- Yhteisten vuosiemme varrella kirkko on vähitellen muuttunut itsenäisemmäksi. Keskuudestamme kyllä nousee omia työntekijöitä, mutta edelleen tarvitsemme myös lähetystyöntekijöitä, Ivanov sanoo.

Ivanov toivoo enemmän dialogia järjestöjen kanssa ja sen pohtimista, miten tästä eteenpäin. Olennaista hänen mielestään on kokemusten jakaminen, sillä hän uskoo, että myös Inkerin kirkolla voisi olla kumppaneilleen annettavaa.

- Pietarin Pyhän Marian seurakunnassa haluaisimme yhteistyötä erityisesti lapsi- ja nuorisotyössä sekä musiikkityössä. Erilaisten vaihtojen kautta saamme uusia kimmokkeita ja ideoita. Vierailut Suomeen ja Viroon ovat rohkaisevia: emme ole yksin, meillä on sisaria ja veljiä.

Uutta näkyä

Inkerin kirkko sai hiljattain pyynnön tulla aloittamaan työtä Uralin länsipuolella sijaitsevaan Kirovin kaupunkiin. Piispa Kuukauppi uskoo, että Inkerin kirkosta voisi löytyä paikallisia työntekijöitä lähettämään sinne muutamaksi vuodeksi.

- Aika muuttuu ja tarvitaan uutta näkyä. Heitän haasteena suomalaisille lähetysjärjestöille, että ne lähtisivät tukemaan meidän omia lähetystyöntekijöitä, joiden ei tarvitse opetella useita vuosia kieltä ja kulttuuria, Aarre Kuukauppi esittää, vaikka sanoo samaan hengenvetoon ymmärtävänsä, että se ei ole järjestöille aivan helppoa.

Jatkuva kipu Inkerin kirkossa ovat ne venäläiset ja inkeriläiset, jotka ovat muuttaneet Suomeen. Piispa toivoo lähetysjärjestöjen panostavan heihin ja myös hyödyntävän heitä omassa piirissään sekä Inkerin kirkon haasteissa.

Pääsihteeri Mihail Ivanovilla on konkreettisia ehdotuksia, miten yhteys voi jatkua ruohonjuuritasolla.

- Ensinnäkin voi rukoilla Inkerin kirkon ja sen työntekijöiden puolesta. Voi ottaa yhteyttä keskuskansliaan tai johonkin seurakuntaan ja kysyä, miten voi olla avuksi tai tulla käymään. Voi kertoa muille Inkerin kirkosta ja tehdä sitä tutuksi. Voi ottaa selvää kirkon projekteista, voisiko lähteä vapaaehtoisena mukaan tai osallistua muilla tavoin, Ivanov rohkaisee.

Teksti: Kristiina Paananen/Liliann Keskinen

Kuva: Darja Shkurljateva

Inkerin kirkon uutisia

KIRKKOHALITUKSEN PÄÄTÖKSIÄ

27.05.2016

- Jatketaan **Sergei Pershinin** valtuuksia Joshkar-Olan seurakunnan kirkkoherrana

- Vahvistetaan **Marat Fazlullinin** valinta Gurez-Pudgan kirkkoherraksi 2 vuoden ajaksi.

- Hyväksytään **Andrei Kozlov**in eropyyntö Vitelen kirkkoherran tehtävästä ja pyydetään Aunuksen kirkkoherraa **Igor Pokormjahoa** hoitamaan Vitelen seurakuntaa.

- Vahvistetaan **Sergei Jelfimovin** valinta Syktyvkarin seurakunnan kirkkoherraksi 2 vuoden ajaksi.

- Vahvistetaan **Andrei Jurevitshin** valinta Saranskin Moksha-ersäläisen seurakunnan kirkkoherraksi 5 vuoden ajaksi.

- Yhdistetään keskuskanslian sihteerin **Ljudmila Pilvinskajan** tehtäviin diakoniaosaston sihteeriksi 50 %:n palkalla.

- Siunataan katekeetaksi Tsheboksaryyn **Mihail Vlasov**.

- Solmitaan Inkerin kirkon ja Norjan saamelaislähetysten välinen yhteistyösopimus 1.12.2016 - 31.12.2017 väliseksi ajaksi.

09.09.2016

- Hyväksytään **Vadim Lysenko** Kon-tupohjan seurakunnan kirkkoherran virkaan pysyvästi.

- Kutsutaan **Andrei Antonov** vuoden koeajalle Sortavalan seurakunnan kirkkoherraksi.

- Hyväksytään **Dmitri Petrov** ehdokkaaksi Pietarin Pyhän Mikaelin seurakunnan kirkkoherranvaaliin, joka pidetään 25.9.2016.

- Jatketaan Mujejärven kirkkoherran valintaa seuraavaan kirkkohallituksen kokoukseen (7.10.2016) asti.

- Nimitetään **Valeri Antipov** Moskovin rovastikunnan lääninrovastiksi.

- Nimitetään lapsi- ja nuorisotyön osaston johtajaksi **Jelena Tatti** vuoden 2017 loppuun saakka.

- Pyhän Mikaelin seurakunnan toiminnan kehittämiseksi perustetaan työryhmä, johon nimetään **Mihail Ivanov, Jukka Paananen, Maria Skipper, Tujana Petushkejeva** ja **Ivan Laptev**.

- Valtuutetaan piispanneuvosto työstämään Inkerin kirkolle viiden vuoden kehitysstrategia.

- Annetaan uusi kirkkokäsikirja muutama seurakuntaan koekäyttöön vuodeksi, jona aikana tehdään tarvittavat korjaukset ja muutokset.

- Jatketaan lähetystyöntekijä **Hannu ja Liliann Keskisen** (SEKL) palvelua Pietarissa, Virolaisen Pyhän Johanneksen (Jaenin) seurakunnassa 3 vuodelta elokuusta 2016 alkaen.

- Kutsutaan lähetystyöntekijät **Matti ja Johanna Hyttinen** (Kylväjä) palvelemaan Inkerin kirkkoa Ulan-Udessä.

- Kutsutaan lähetystyöntekijä **Joel Norrvik** (Kylväjä) palvelemaan Inkerin kirkkoa Jakutskissa 3 vuoden ajaksi.

- Kutsutaan lähetystyöntekijä **Samuel Laukkanen** (Kylväjä) palvelemaan Inkerin kirkkoa Jakutskissa 3 vuoden ajaksi.

- Solmitaan Vienen Kemin ja Raahen seurakunnan välinen ystävyysseurakuntasopimus.

Koulutuslisenssi

Inkerin kirkon Teologiselle Instituutille on myönnetty toistaiseksi voimassa oleva lisenssi, joka oikeuttaa kouluttamaan pappeja ja hengellisen työn tekijöitä uskonnollisiin organisaatioihin.

Ik:n tiedotus

Suomalais-ugrilaiset teologit Petroskoissa

”Kristilliset seurakunnat on kutsuttu elämään yhteydessä”

Konferenssi alkoi ehtoollisjumalanpalveluksella, jossa palvelivat vas. Eteläisen hiippakunnan varapiispa György Lupták (Unkari) sekä pastorit Andrei Tuhkanen (Inkerin kirkko), Jukka Tuppurainen (Suomi) ja Aleksei Krongolm (Inkerin kirkko). Inkerin kirkon piispa Aarre Kuukauppi saarnasi.

nustusten välisen vuorovaikutuksen vaikeudet" (Suomi), "Tiellä kristittyjen yhtenäisyyteen" (Unkari), "Paikallisseurakuntien tunnustusten välinen yhteistyö" (Viro), "Vie-

raanvaraisuus kirkossa" (Romania) ja "Avoin kaikille, mutta ei kaikelle" (Inkerin kirkko). Seurakuntavierailujen lisäksi konferenssin ohjelmaan sisältyi tutustumista paikallisiin nähtävyyksiin ja suomalais-ugrilaisten kansojen kulttuuriin.

Konferenssin päätteeksi Mikkelin hiippakunnan piispa **Seppo Häkkinen** totesi, että kaikkien on säilytettävä avoimuuden, kunnioituksen ja luottamuksen ilmapiiri. Silloin voimme olla esimerkkinä muille siitä, kuinka voi rakentaa siltoja esteiden yli.

Suomalais-ugrilainen teologinen konferenssi järjestetään vuorotellen osanottajamaissa kerran neljässä vuodessa. Ensimmäisen kerran se järjestettiin vuonna 1937 Budapestissä. Seuraa konferenssi tulee olemaan Suomessa 2020.

Teksti ja kuva: Oksana Dyba/suom. Merja ja Kari Karjalainen

Kolmastoista suomalais-ugrilainen teologinen konferenssi pidettiin ensimmäistä kertaa Venäjällä, Petroskoissa, 17.–21. elokuuta. Teologiseen vuoropuheluun osallistui edustajia Unkarin, Romanian, Viron, Suomen ja Inkerin kirkosta sekä myös Venäjän ortodoksisen kirkon Karjalan hiippakunnan ja Petroskoin edustajat ja Petroskoin roomalaiskatolisen seurakunnan kirkkoherra.

Karjalan kansalliskirjastossa pidetyissä avajaisissa korostettiin pyrkimystä yhteyteen. "Ajan haasteet ovat kirkoillemme yhteiset ja tarvitaan teologista ymmärtämistä. Tiedostaen olennaiset erot uskonopin kysymyksissä meillä on paljon mahdollisuuksia yhteistyöhön yhteiskunnallisen toiminnan koordinoimiseksi, kristillisten moraalisten arvojen puolustamiseksi yhdessä sekä rauhan ja yhteiskuntasovun palvelemiseksi", painotti Karjalan ja Petroskoin metropoliitta

Konstantin tervehdyksessään.

Pääesitelmän tunnustusten välisistä yhteyksistä piti Inkerin kirkon pääsihteerin, pastori **Mihail Ivanov**. Paikallista aluehallintoa tilaisuudessa edusti varapäämies **Vjatseslav Bajev**. Avajaispäivälle oli järjestetty tapaaminen myös Karjalan tasavallan päämiehen, **Aleksandr Hudilaisen** kanssa.

Toisena konferenssipäivänä työ jatkui tunnustusten välisinä keskusteluin. Petroskoin katolisen seurakunnan kirkkoherra **Jevgeni Heinrichs** korosti, että kristilliset seurakunnat ovat kutsuttu elämään yhteydessä ja niiden pitää pyrkiä rakentamaan rauhaa. "Kymmenien vuosien jumalattomuuden jälkeen jokainen askel kohti vuorovaikutusta on uusi askel. Olemme varmasti tehneet tällä matkalla virheitä. Siitä olemme vastuussa Jumalalle".

Tärkeänä osana konferenssia olivat osanottajamaiden esitelmät ja niistä keskusteleminen. Aiheina olivat "Tun-

Kirjaklassikko todistaa **ekumeniasta**

Kirjaksi lukijalle, joka haluaa ravita sisäistä ihmistään”, nimitti igumeeni **Pjotr Meshtsherinov** nykyvenäjäksi kääntämänsä saksalaisen, luterilaisen teologin Johann Arndtin (1555-1621) mittavaa teosta Totisesta kristillisyydestä, jonka esitelytilaisuus oli 8. syyskuuta Pyhän Marian kirkossa Pietarissa.

Pyhän Marian jumalanpalvelussali oli täynnä eri tunnustuskuntien kristittyjä, jotka olivat kokoontuneet yhteen kuulemaan kirjasta ja esittämään kysymyksiä isä Pjotrille. ”Minulle tästä kirjasta tuli todiste aidosta ekumeniasta, kun Jumalan henki häivyttää kirkkojen väliset raja-aidat, ja huomaamme, että on jotakin, mikä meitä yhdistää: hurskas ja jumalinen elämä, kilvoittelu uskossa”, lausui piispa **Aarre Kuukauppi** julkaisuutilaisuudessa.

Alunperin vuonna 1605 ilmestyneen teoksen ensimmäinen käännös venäjäksi julkaistiin 1735. Nyt valmistuneen uuden käännöksen perustana on ollut edellinen, vuodelta 1906 oleva venäjänkielinen käännös, jota on merkittävästi

korjattu ja täydennetty klassisten saksalaisten painosten mukaan.

Kirjan kääntämisen ja painattamisen ovat kustantaneet Länsi-Suomen ruokolevaiset ja ruotsalainen Ljus i Öster-järjestö. Inkerin kirkko tilasi teosta 750 kappaletta.

Teksti: Darja Shkurljateva/suom. Anitta Lepomaa

Totisesta kristillisyydestä -teos on yksi historian tärkeimmistä kristillisen ajattelun tuotoksista ja sen vaikutus Venäjällä on suuri. Igumeeni Pjotr Meshtsherinov on kääntänyt kirjan hiljattain nykyvenäjäksi. Kuva Kristiina Paananen

Kirja Karjalan luterilaisista

en ja keskittyy erityisesti 1830-luvulta tähän päivään ulottuvaan ajanjaksoon.

Kirja perustuu arkistomateriaaliin ja kirjailijan itsensä 1990-luvulla tekemään sosiologiseen tutkimukseen. Tutkimustulokset sekä kirjailijan omat havainnot ja osallistuminen luterilaisen seurakunnan toimintaan muodostavat perustan luvulle, joka kuvaa Neuvostoliiton jälkeistä aikaa.

Kirjan julkaisemisen mahdollisti Kontupohjan seurakunnan osallistuminen ”Luterilaiset nykymaailman haasteissa” -projektiin, jota on tukenut Karjalan tasavallan yhdistys- ja vähemmistökansallisuuskysymysten ministeriö.

Teksti: Oksana Dyba/suom. KP

Petroskoissa julkistettiin Suomalais-ugrilaisen teologisen konferenssin yhteydessä 17. elokuuta teos ”Luterilaiset Karjalassa: historiallinen katsaus”, jonka on kirjoittanut historioitsija **Svetlana Jalovitsyna**. Teos on kronologinen esitys 1600-luvulta alka-

Kelton vanhan kirkon (1768-1942) paikalle pystytettiin syyskuun alussa muistoristi. Kuva Ivan Hutter

Inkerin kirkon seurakuntien yhteisen rippileirin päätteeksi konfirmoitiin 19 nuorta 7. elokuuta. Kuva Kristina Gainova

Barentsin alueen kirkkojen juhla

Kuolan niemimaalla järjestettiin 14.-19. syyskuuta Barentsin alueen kirkkojen neuvoston kokous, johon osallistui ortodoksisten ja luterilaisten pohjoisten hiippakuntien edustajia Norjasta, Ruotsista, Suomesta ja Venäjältä.

Neuvoston kokous oli yhdistetty ”Laulamme koko maailmalle rauhaa” -nuorisofestivaaliin. Festivaalin järjestelyistä vastasivat baptistikirkko sekä Murmanskin hiippakunta ja siinä yhdistyivät kolme juhlaa: Barentsin alueen kirkkojen neuvoston 20-vuotisjuhla, Murmanskin ja Montshegorskin hiip-

pakunnan 20-vuotisjuhla sekä Murmanskin kaupungin 100-vuotispäivä.

Barentsin alueen neuvosto on perustettu yhteiskristillistä yhteyttä ja hiippakuntien yhteistyötä varten. Se ei käsittele teologisia ja tunnusuksellisia kysymyksiä. Etusijalla ovat nuorisotyö, luonnonsuojelu- ja kulttuurikysymykset sekä pohjoisten alkuperäiskansojen kysymykset. Lokakuussa 2017 neuvoston kokousta tulee isännöimään Inkerin kirkko.

Jelena Hyppönen/suom. Liliann Keskinen

Missouri-synodin kirkolliskokous

Piispa **Aarre Kuukauppi** Inkerin kirkosta ja pastori **Aleksei Streltsov** Siperian evankelis-luterilaisesta kirkosta osallistuivat heinäkuussa muiden tunnus-

tuksellisten luterilaisten kirkkojen kanssa Missouri-synodin kirkolliskokoukseen Milwaukeeissa, Yhdysvalloissa.

Ik:n tiedotus

Museoiden yö Pyhässä Mariassa

Pietarissa ja sen ympäristössä vietettiin 21. toukokuuta vuosittaista Museoiden yö -tapahtumaa, jossa oli mukana 99 erilaista museota, kirjastoa, näyttely- ja konserttitilaa. Pyhän Marian seurakunta osallistui tapahtumaan ensimmäistä kertaa ja seurakunnan osalta ilta oli menestys: noin 3500 kaupunkilaista kävi kello 18-23 välisenä aikana tutustumassa kirkkoon.

Illan aikana Pyhässä Mariassa pidettiin neljä konserttia, joissa urkujen lisäksi kuultiin viulistia, mezzosopraanoa ja kahta sopraanoa. Jokaisen konsertin päätteeksi kirkkoherra **Mihail Ivanov** kertoi seurakunnasta ja luterilaisuudesta.

Seurakunta oli varautunut tapahtumaan painamalla luterilaisuudesta kertovia esitteitä, joita jaettiin ihmisille yli

tuhat kappaletta. Kryptassa oli kahvitarjoilu, jossa kävi noin 1500 henkeä. Seurakunnan työntekijät kertoivat, että ihmiset olivat hyvin kiinnostuneita Pyhän Marian kirkosta ja seurakunta on saanut tapahtumasta runsaasti positiivista palautetta sosiaalisessa mediassa.

Kristiina Paananen

Juhlapäivä Petserissä

Petserin Pyhän Pietarin seurakunta vietti 17.9. nelinkertaista juhlapäivää: seurakunnan 95-vuotissyntymäpäivää, kirkkorakennuksen 90-vuotisjuhlaa, luterilaisen sananjulistuksen alkamisen 119-vuotisjuhlaa ja konfirmaatiota.

Juhlajumalanpalvelukseen osallistuivat Viron kirkosta mm. piispa **Joel Luhamets** sekä Lähetyskeskuksen johtaja, lääninrovasti **Leevi Reinaru**. Inkerin kirkkoa edustivat

kulttuuritoimelle.

Seurakunnan historiasta kertovan vihkosen johdantosaanoissa piispa Luhamets kirjoittaa: ”Petserin kaupunki on sijainnut kahden valtion rajamailla. Välillä on oltu rajan sielä ja välillä tällä puolen. Myös seurakunnan elämässä ollaan joskus rajamailla. On aikoja, jolloin katsotaan toiveikkaasti tulevaisuuteen. Välillä taas on kyseltävä, miten eteenpäin. Siellä, missä inhimilliset mahdollisuudet ovat vähissä, voi Jumalalla olla niitä vielä paljon. Kristillisen kirkon vahvuus ei ole koskaan ollut ulkoisissa puitteissa vaan Jumalassa, joka on luvannut ”*minä annan teille tulevaisuuden ja toivon*” (Jer. 29:11).

Teksti: Liliann Keskinen

Kuva: Jukka Paananen

Michelangelo hurmasi Pietarissa

Pyhän Annan kirkossa Pietarissa pyöri touko-kuusta lokakuun alkuun asti paljon huomiota saanut kuvaa, musiikkia ja erikoistehosteita yhdistävä multimediaesitys ”Michelangelo. Maailman luominen”. Liikkuva grafiikka, kymmenet projektorit, jättikokoiset näytöt ja monikanavainen äänentoisto yhdistettynä Bachin, Händelin ja Orffin musiikkiin tekivät esityksestä vahvan, emotionaalisen kokemuksen Raamatun kertomusten äärellä maailman luomisesta viimeiseen tuomioon saakka.

Teksti: Näyttelyn viralliset kotisivut, suom./kuva KP

Multimediateknologiaa ja elokuvaa taitavasti yhdistelevä toteutus herätti henkiin kuuluisat Sikstuksen kappelin freskot ja 3D-veistoksia sekä joidenkin Michelangelon aikalaisten töitä.

piispa **Aarre Kuukauppi** ja Teologisen Instituutin rehtori **Ivan Laptev**. Jumalanpalveluskielenä oli viro, venäjänkielisen konfirmaation toimittivat piispa Kuukauppi ja Ivan Laptev.

Juhlan yhteydessä Viron ja Inkerin kirkon edustajat neuvottelivat seurakunnan tulevaisuudesta ja siirtymisestä Inkerin kirkolle. Seurakunta on rekisteröity Venäjällä, mutta se on toiminut tois-aiseksi Viron kirkon alaisuudessa. Kirkkorakennus kuuluu Pihkovan alueen

Perheleiri Rzhevissä

Pyhän Luukkaan seurakunnassa Rzhevissä pidettiin 22.-24. heinäkuuta kymmenettä kertaa kristillinen perheleiri teemalla ”Lähetys”. Shekinon, Kingiseppin ja Velikie Lukin seurakuntalaisten lisäksi leirille otti osaa suomalaisia vieraita.

Monipuoliseen ohjelmaan sisältyi mielenkiintoisia pelejä, kilpailuja, näytelmiä ja retki Volgalle.

Juhlallisen ilmapiirin leirille loi piispa **Aarre Kuukauppi**, joka oli saapunut vihkiäkseen sunnuntaina papiksi diakoni **Jevgeni Kurbatovin** Velikie Lukista. Raamattutunnilla piispa opetti siitä lähetystehtävästä, joka koskee jokaista paimenta ja jokaista uskovaa ihmistä.

Iraida Mihailova/suom. KP

”Sola Scriptura”

Lappeenrannan Armonkallion kappelissa alkoi elokuussa seurakuntalaisille ja kaikille kiinnostuneille tarkoitettu seminaarisarja luterilaisuuden viidestä peruseriaatteesta: Sola Scriptura (yksin kirjoituksista), Solus Christus (yksin Kristuksen kautta), Sola Gratia (yksin armosta), Sola Fide (yksin uskosta) ja Soli Deo Gloria (kunnia ainoastaan Jumalalle).

Ensimmäisen seminaarin piti 20. elokuuta Viipurin seurakunnan pastori **Dmitrij Rozet** aiheesta Sola Scriptura. Venäjänkielinen tilaisuus koostui kahdesta 45 minuutin osiosta, jonka jälkeen halukkailla oli mahdollisuus tehdä Rozetille lisäkysymyksiä. Seuraavana päivänä Dmitrij Rozet osallistui Armonkallion kappelissa pidettyyn jumalanpalvelukseen, jossa hän saarnasi. Tulkkina toimi molempina päivinä lähetyspastori **Arvo Survo**.

Viipurin srk:n verkkosivut/suom. Liliann Keskinen

Seurakuntaretkellä Inkerin kirkossa

Kangasniemen seurakunnalla on kaksi ystävyysseurakuntaa Inkerin kirkossa, Keltto ja Harlu. Niiden tukemiseksi seurakunnassamme toimivat sekä Kelton ystävät että Harlun ystävät, jotka keräävät lahjoituksia ja tekevät talkootyötä ystävyysseurakuntiemme hyväksi. Yhteysta ystävyysseurakuntiin pidetään molemminpuolisilla vierailuilla.

Elokuussa kävimme perinteisellä seurakuntaretkellä tutustumassa Inkerin kirkkoon. Käymme neljän päivän aikana lähes kymmenessä eri seurakunnassa. Samalla tilaamme Inkerin kirkon seurakunnilta ja toimipaikoilta erilaisia palveluja, kuten ruokailuja ja majoituksia. Näin vierailustamme on myös taloudellista hyötyä kirkolle. Matkareitti on joka kerta erilainen, mutta reissu huipentuu aina yhteiseen jumalanpalvelukseen ystävyysseurakunnassamme.

Oppaana meillä on ollut Inkerin kirkon ja Venäjän asiantuntija **Isto Pihkala**. Pätevä tulkki osaa neuvotella ja neuvoa erilaisissa pulmatilanteissa. Tässä tehtävässä on palvellut **Natalia Ikonen**. Lisäksi linja-auton kuljettaja on ollut kokenut Venäjän kävijä. Retkiporukka on aina ollut mahtava, kiitos siitä kaikille! Seurakuntavierailut koskettavat aina. Se, kuinka Inkerin kirkossa eletään kristillistä uskoa todeksi, puhuttelee aina matkalaisia.

Pirkka Sieviläinen

Ryhmä Kangasniemen seurakunnasta tutustui matkallaan mm. Kupanitsan kirkkoon.

Pastori Pasi Hujanen tekee kotikäyntejä inkeriläisvanhusten luokse Länsi-Inkerin ja Pietarin rovastikuntien alueilla. Kuva Liisa Räsänen

Elämää ristipaineessa - SLEY:n lähetystyötä Venäjällä

Suomen luterilainen evankeliumiyhdistys (SLEY) on tehnyt työtä Venäjällä jo tsaarin aikana. Tänä Sley tukee Venäjällä Inkerin kirkon seurakunta-, diakonia- ja mediatyötä.

Suomen luterilaisen evankeliumiyhdistyksen (SLEY) yhteydet Venäjälle ulottuvat kauaksi historiaan. Jo ennen Neuvostoliittoa ja Neuvostoliiton aikana 1920-1930 -luvuilla inkeriläis seurakunnissa oli työntekijöinä paljon evankeliumiyhdistyksen jäseniä. Monet inkeriläiset vanhuksat tuntevat yhä SLEY:n laulukirjan, Siionin kanteleen, lauluja. Sittemmin Neuvostoliiton vaihduttua Venäjäksi SLEY on tehnyt jälleen vahvasti yhteistyötä Inkerin kirkon kanssa.

Viipurin seurakunta 25 vuotta

Yksi perinteisistä SLEY:n lähetyskohdeista on Viipurin seurakunta. Seurakunnan uuden ajan ensimmäinen kirkkoherra oli SLEY:n lähetystyöntekijä Aimo Kymäläinen. Seurakunnan nykyisen kirkkoherran mukaan Aimon suurin merkitys oli tuoda evankeliumi, opetus ja seurakunnan hallinto osaksi seurakuntaelämää.

Toisena kirkkoherrana toimi Jorma Kallio, hankin SLEY:n lähetystyöntekijä. Hänen näkynään oli juurruttaa

seurakuntalaisiin ajatus tavoittavasta työstä. Hänen toimiessaan kirkkoherrana alkoi myös työ Svetogorskin kappeliseurakunnassa. Molemmat kirkkoherat ovat päässeet perille ikuiseen lepoon parin viime vuoden sisällä.

Svetogorskissa, eli Ensossa, toimii pienekö ryhmä luterilaisia, jotka pitkään kokoontuivat vuokratalossa. Vuokraisäntä kuitenkin vuokrasi tilaa myös muille ja sitä varten riisui aika-ajoin alttarin juhlijoilta piiloon. Kun SLEY:n lähetystyöntekijä ja Svetogorskin kappalainen Pekka Jauhiainen nuhteli tästä vuokraisäntästä, niin seurakunta sai häädön. Nyt kappeliseurakunta on ollut ilman omaa tilaa reilun vuoden ja jumalanpalveluksia on pidetty baptistien kirkolla. Viranomaiset ovat viime aikoina suhtautuneet myönteisesti oman kappelin rakennushankkeeseen, minkä puolesta voi rukoilla.

Inkeriläiset vanhuksat

Pastori Pasi Hujanen on toiminut jo pitkään Inkerin kirkossa. Hänen työnsä kaansa mahtuu vuosien takaa muun muassa kansliapäällikön tehtävät kirkon keskushallinnossa ja Pushkinin seurakunnan kirkkoherruus. Tällä hetkellä hän huolehtii monissa seurakunnissa kytätyöstä, mihin kuuluu inkeriläisten vanhusten hengellisestä ja fyysisestä hyvinvoinnista huolehtiminen. Pasi on monet kerrat ollut turvaamassa vanhuksia, kun

Useita kieliä hallitseva Arvo Survo on osallistunut mm. romaninkielisen Raamatun käännösprojektiin. Kuva Liisa Räsänen

he ovat hakeneet eläkkeitään pankista tai hoitamassa vanhusta palvelukotiin, kun oma talo on palanut.

Pasi on sydämeltään Raamatun opettaja. Hän on luennoinut käytännössä kaikista Raamatun kirjoista. Tätä valtavaa tietopankkia hän käyttää myös opettaessaan Raamattua Inkerinmaalla.

Mustalaislähetti Arvo Survo

Yksi tunnetuimmista Inkerin kirkkoon liittyvistä henkilöistä on Arvo Survo, joka yhtenä oli perustamassa Inkerin kirkkoa uudelleen Neuvostoliiton hajotessa. Arvo muutti Suomeen 1990-luvulla ja siinä yhteydessä hänestä tuli SLEY:n lähetystyöntekijä.

Arvoa voi sanoa mustalaislähetiksi, sillä hän osaa romanien kieltä ja on jopa tehnyt lauluja heidän kielellään. Kerran olimme Lugan kirkon pihalla ja Arvo alkoi laulaa romanikielisiä lauluja. Ei mennyt kauaa, kun läheisestä talosta tuli mustalaisperhe ja rupesi laulamaan yhdessä Arvon kanssa. Arvon lauluihin ja teksteihin voi tutustua osoitteessa: sites.google.com/site/inkarnatio/

Venäjän ja romanikielen lisäksi Arvo osaa useita suomalais-ugrielaisia kieliä ja on ollut mukana erilaisissa raamatunkäännösprojekteissa, jotka liittyvät suomalais-ugrilaisiin ja romanien kieleen. Kirja Arvo Survon matkassa Viipurista Volgan mutkaan kertoo hyvin, kuinka hän on tehnyt monenlaista Inkerin kirkossa; alkuvaiheessa johtanut sitä ja ollut perustamassa seurakuntia.

Siperia ja Krasnojarsk

Inkerin kirkon ja ilmeisesti myös koko maailman suurin rovastikunta on Siperian rovastikunta. Sen lääninrovastina toimii SLEY:n lähetystyöntekijä Ville Melanen, joka samalla palvelee myös Krasnojarskin Pyhän Kolminaisuuden seurakunnan kirkkoherrana.

Lääninrovastina hän on vastannut Siperian rovastikunnassa uusien hankkeiden valmistelusta sekä myös alueen papiston lisäkoulutuksesta. Uute-

na, isona projektina on Krasnojarskin kirkkorakennushanke. Viranomaiset ovat ehdottaneet seurakunnalle neljää eri tonttia ja nyt hanke edistyy vuosien rukousten ja valmistelujen ansiosta. Vielä tarvitaan paljon rukousta.

Ville asuu Krasnojarskissa puolisona Susanna Melasen ja heidän kolmen lapsensa kanssa. Susanna on koulutukseltaan muusikko ja toimii kanttorina seurakunnassa. Hän on johtanut seurakunnan kuoroa ja pitänyt erilaisia tavoittavia konsertteja.

Inkerin kirkon toimisto

Suomesta käsin työtä tekee Inkerin kirkon pastori ja SLEY:n piirivastaava Manu Ryösö, joka hoitaa osa-aikaisesti Inkerin kirkon Lappeenrannan toimistoon liittyviä tehtäviä, kuten Inkerin Kirkko-lehden tilausasioita. Lisäksi Manu on palvellut tarpeen mukaan Viipurin seurakuntaa ja nykyään myös Toksovan.

SLEY tukee nuorten Vybor-lehteä, joka on osa laajempaa Vybormediaa. Kuva Pekka Jauhiainen

Ville Melanen perheineen työskentelee Siperiassa. Hän palvelee Siperian lääninrovastina ja Krasnojarskin kirkkoherrana. Kuva Petra Laato

Media nuorilta nuorille

Pekka Jauhiainen on ollut aloittamassa nuortenmedia Vybormediaa Inkerin kirkossa. Hän toimi Vybormedian päätoimittajana vv. 2009-2015. Nykyään päätoimittajana on Inkerin kirkon lähetysjohtaja Jevgenij Raskatov.

Vybormedia on Nuottamedian sisarmedia. Sen lähtöajatus on saada nuoret toimimaan, jotta voitaisiin tavoittaa uusia nuoria. Nuotta ja SLEY tukevat Vybormediaa kouluttamalla, leirejä pitämällä ja antamalla työpanosta median tekemistä varten. Samanlaista työtä on Virossa, Plussmeediasa, näitten edellisten sisarmedioissa. Vybormediaan voi tutustua osoitteessa: vybormedia.com

Vybormedialla on omat nettisivut, joissa on videoita, tekstejä, opetuk-

sia, todistuksia jne. Nyt kun Jevgenij Raskatov on Vybormedian päätoimittajana, niin tämä media on yksi lähetysosaston työkaluista. Erityisesti se toteutuu Pietarissa, Pyhän Annan kirkossa, johon on suunniteltu nuorisokeskusta. Siellä pidettiin toukokuussa nuorten festivaali, jossa Vybormedialla oli tärkeä osa. Vybor-lehden teemana oli Uusi alkua, "Новое начало", joka kuvastaa Pyhän Annan kirkossa aikoinaan ollutta tulipalaa ja sitä, miten sellaisen jälkeen tarvitaan uusi alkua. Samalla tavalla mekin tarvitsemme uuden alun Jumalan edessä.

Teksti: Pekka Jauhiainen - Viron ja Venäjän aluekoordinaattori ja Venäjän lähetti, SLEY

Mari ja Markus Aitamäki perheen työskentelevät Siperiassa, Novosibirskin seurakunnassa.

KARJALASTA SIPERIAAN - Kansanlähetyksen työ Inkerin kirkossa

Suomen Evankelis-luterilainen Kansanlähetyksen (SEKL) on toiminut itärajan takana vuodesta 1967 alkaen. Näiden vuosien aikana Kansanlähetyksen on kulkenut Inkerin kirkon rinnalla Suomen rajalta aina Siperiaan saakka.

Tällä hetkellä Inkerin kirkossa palvelee kahdeksan Kansanlähetyksen lähetystyöntekijää, kolme heistä Suomesta käsin. Lisäksi katekeetit ja Kansanlähetyksen ystävät tekevät itsenäisesti opetus- ja avustustöitä Venäjälle.

Työtä tehdään Karjalassa, Pietarissa ja Siperiassa. Siperiassa, Karatusassa, on käynnissä kirkonrakennusprojekti.

Lisäksi Kansanlähetyksen tukee taloudellisesti Inkerin kirkon keskuksistoja, vankilatyötä Novosibirskissä ja Teologisen Instituutin stipendiahastoa.

Salaista työtä

Kansanlähetyksen pitkäjänteinen työ Venäjällä alkoi jo Neuvostoliiton aikana kirjallisuus- ja radiotyönä vainotun seurakunnan tukemiseksi. Inkeriläiset oli asutettu turistialueiden ulkopuolelle, joten alkuvuosien raamattulähetyksen suuntautui muiden kirkkokuntien avustamiseen. Poikkeuksena olivat Laatokan ja radan varrella asuneet inkeriläiset Juho ja Saimi Tontti, jotka sujuvaa suomea puhuvina toimivat suomalaisten raamatukuriirien yhdyshenkilöinä.

1980- ja 1990-lukujen taitteessa kirjallisuustyö sai aivan toisenlaiset mittasuhteet. Vaikeimpina vuosina voitiin kirjoja toimittaa vain hyvin pienissä erissä ja salaa. Sitten tuli vaihe, jolloin tehtiin pakettityötä: seurakunnille ja uskville lähetettiin postitse Raamattuja ja kristillistä kirjallisuutta. Viimeisessä vaiheessa siirryttiin Jumalan sanan toimittamiseen rekka-kuljetuksina ja myöhemmin jopa laivakonteissa maajakelua varten. Kirjoja ei laskettu enää kappaleina, vaan tonneina ja kuutiometreinä.

Kirjallisuustyötä aktiivisesti tehnyt Pentti Heinilä kirjoitti näistä vaarallisista matkoista vuonna 1995 kirjan "Erittäin salainen". Teos on myöhem-

min käännetty myös venäjäksi, jotta Inkerin kirkon nuorempikin sukupolvi saisi tietää kirkkonsa vaiheista.

Kiireellä liikkeelle

Perestroikan lopulla alkoi Viron kirkon alaisuudessa olevan Inkerin rovastikunnan nopea kehitys kohti itsenäistä Inkerin kirkkoa. Kiireistä muutosvaihetta kuvaa hyvin Kansanlähetyksen ensimmäisen työntekijän lähtö itärajan taakse. Silloin vielä Viron kirkon kutsusta Lenin-gradiin muutti vain noin kolmen viikon valmistautumisajalla määräaikaishet- ti Riitta Pyykkö palvelemaan Inkerin kirkkoa keskuksiston sihteerinä.

"Vuonna 1991 alkoi Inkerin kirkon ensimmäinen diakonikurssi, johon juuri eläkkeelle jäänyt Kyösti Malmi kutsuttiin oppilaaksi. Kesken kurssin hänet nostettiin opettajaksi", Pentti Heinilä muistelee. Seuraavan vuoden syyskuussa lähetettiin Venäjälle Kansanlähetyksen ensimmäisenä kokoaikaishet- tettiinä Jukka Repo.

"Työtä painettiin täysillä, eikä yhteistyösopimusta huomattu neuvotella työn kuumeisina alkuvuosina", Heinilä toteaa. Vasta 17.1.1996 solmittiin ensimmäinen Inkerin kirkon ja Kansanlähetyksen välinen yhteistyösopimus, jota on vuosien varrella päivitetty.

Avustuksia ja rakentamista

Työntekijäavun ja kirjallisuuden lisäksi itärajan taakse on vuosien varrella toimitettu runsaasti myös aineellista apua: sairaalatarvikkeita, vaatteita, elintarvikkeita, kodinkoneita, huonekaluja, autoja, rakennusmateriaaleja ym. Kansanlähetyksen on ollut mukana rakentamassa kirkkoja muun muassa Haapakankaalle, Aunukseen, Saranskiin (Mordvassa) ja Kazaniin.

Inkerin kirkon alkuvaiheissa oli vahvasti mukana arkkitehti Isto Pihkala, josta tuli nuoren kirkon ensimmäinen pääsihteerin. Myöhemmin hän palveli rakennuskonsulttina ehtien olla mukana 40 kirk-

Lähetit seurakuntatyössä

Nykyisestä viidestä, kokoaikaisesti Venäjällä olevista lähetystyöntekijästä Pietarissa, virolaisessa Johanneksen (Jaani) seurakunnassa, työskentelevät merkonomi Hannu ja FH Liliann Keskinen. Hannu on saanut diakonivihkimyksensä Viron kirkossa ja toimii sananpalvelijana. Liliann vastaa seurakunnan lapsityöstä, vetää kielikursseja ja avustaa Inkerin Kirkko -lehden toimitusta.

TK, kirkon nuorisotyön ohjaaja Markus ja sosionomi Mari Aitamäki palvelevat Inkerin kirkkoa Novosibirskissä keskittyen seurakuntatyöhön. Markus on vihitty Inkerin kirkon diakoniksi. He tukevat myös Omskin seurakunnan tekemää lapsityötä kylissä sekä jumalanpalvelustoimintaa.

Diakonissa-sairaanhoitaja Saara Karttunen on tuorein lähetti, joka opiskelee vielä kielikoulussa Pietarissa. Hänen sydämellään on erityisesti tavoittava- ja sielunhoitotyö Venäjällä. Nähtäväksi jää, mihin ja millaisiin tehtäviin Jumala hänet johtaa.

Työtä Suomesta käsin

Pastori Pekka Palosaari auttaa seurakuntatyössä Karjalassa, Sodderin seurakunnassa, jolla nykyään on paikallinen, omasta keskuudesta kasvanut kirkkoherra. Yhteistyössä on mukana Itä-Karjalan Abuniekat. "Tämä jumalanpalvelus on seurakunnan juhla. Se on juhla myös minulle: kaikki asiat toimivat

- minä vain istun ja katse- len, osallistun ja syön. Sen verran olen auttanut, että osan herkuista saimme tuoda Suomesta ja osan olin ostanut Petroskoista", nyt jo tukijan rooliin päässyt Pekka Palosaari kirjoittaa rukouskirjeessään.

Eläkkeellä oleva nuorisohjaaja Aatto Lamminpää tekee määrää- aikaislähetinä matko-

ja Siperiaan, Minusinskiin ja Karatusaan, missä hän tukee seurakuntien varhaisnuorisotyötä, partiotoimintaa ja rakennusprojekteja.

Pastori Juha Saari on monien Siperian työvuosiensa jälkeen toiminut syksystä 2014 alkaen Suomesta käsin Inkerin kirkon koulutus- ja konsultointitehtävissä. Hän antaa myös työhoh- jasta kirkon työntekijöille.

Kahden Kansanlähetyksen raama- tunkääntäjän Suomesta käsin tehtävä työ tapahtuu varsinaisesti Inkerin kirkon ulkopuolella. Mutta heidän työnsä tulokset tuottavat hedelmää myös Inkerin kirkolle, kun uudet ihmis- set saavat lukea Sanaa omalla äidinkie- lellään. Tärkeä on myös parinkymme- nen Venäjän lähialueiden seurakunnis- sa toimivien katekeettojen rooli.

Rinnalla kulkemista

Vuosien varrella on eri aikoina Venäjällä palvellut noin 80 Kansanlähetyksen ko- kooaikais- tai määräaikaishet- tiä ja kate- keettaa seurakuntatyössä, juutalaistyös- sä, opetus- ja hallintotyössä sekä media- työssä. Myös erilaisia aktiomatkoja on tehty paljon vankiloihin, lasten- ja van- hainkoteihin ja oppilaitoksiin.

Kansanlähetyksen on palvellut ja tuke- nut Inkerin kirkkoa sen kaikilla tasoil- la ja auttanut sitä kutsumaan ihmisiä evankeliumilla Jumalan valtakuntaan. Jatkamme järjestönä Inkerin kirkon auttamista ja rinnalla kulkemista siel- lä, missä Inkerin kirkko tarvitsee meitä.

Teksti: Liliann Keskinen - lähetystyöntekijä, SEKL
Kuvat: Lähetien arkistot

Hannu Keskinen työskentelee dia- konina virolais- sa Johanneksen (Jaani) seurakun- nassa Pietarissa.

PITKÄAIKAISTA KUMPPANUUTTA

Inkerin kirkko on ollut Suomen Lähetyseuran pääyhteistyökumppani Venäjällä vuodesta 1994 lähtien. Lähetyseura tukee erityisesti Inkerin kirkon työntekijäkoulutusta sekä seurakuntia Keski-Venäjällä. Lisäksi tuemme kirkon lapsi- ja nuoriso- sekä perhetyötä ja hallinnon sekä tiedotuksen vahvistamista.

Suomen Lähetyseuran tavoitteena on vahvistaa kirkon omaa kapasiteettia sekä toiminnallisesti että taloudellisesti. Lähetyseura tukee Inkerin kirkkoa sekä rahallisilla toiminta-avustuksilla että työntekijöidensä työpanoksen avulla.

Kirkon lähes kaikki keskeiset vastuutehtävät ovat paikallisten hoidossa. Suomalaiset työntekijät voivat kuitenkin edelleen antaa myönteisen kehittämispanoksensa eräissä asian tuntijatehtävissä. Lähetyseuran pitkäaikainen työntekijä **Merja Kramsu** toimii Inkerin kirkon kansainvälisten asioiden sihteerinä ja symboloi omalta osaltaan Suomen Lähetyseuran ja Inkerin kirkon pitkäjänteistä yhteistyötä ja hyviä suhteita.

Lasten ja perheiden hyvinvointi

Inkerin kirkon lapsi- ja nuorisotyön komitea tekee työtä rovastikuntien ja yksittäisten seurakuntien lapsi- ja nuorisotyöntekijöiden kouluttajana ja tukijana. Suomen Lähetyseura on mukana tuke-
massa taloudellisesti työtä.

Tuemme myös kirkon perhetyötä, jonka tavoitteena on vahvistaa perheitä, auttaa puolisoita ymmärtämään itseään ja toinen toistaan, helpottaa risti-riitojen ratkaisua ja tukea vanhempien ja lasten välistä suhdetta. Työn kautta seurakuntia myös kannustetaan kehittämään toimintaansa perhelähtoisemmäksi. Inkerin kirkon perhetyöstä vastasivat pitkään Lähetyseuran työntekijät **Hannu** ja **Elina Heikkilä**. Nyt vastuu on siirtynyt kirkon omiin käsiin.

Turvaa lapsille ja vanhuksille

Suomen Lähetyseura tekee yhteistyötä ja tukee kummiohjelman kautta turvatomissa oloissa eläviä lapsia antamalla taloudellista tukea Viipurissa toimivalle turvakoti Dikonille. Dikonin tavoitteena on auttaa vaikeissa elämäntilanteissa eläviä lapsia ja heidän perheitään selviytymään yli kriisivaiheiden. Dikonis-

Inkerin kirkossa kansainvälisten asioiden sihteerinä työskentelevä lähetystyöntekijä Merja Kramsu tulkaa Kelton kirkossa kirkkoneuvos, TT Risto Cantellille. Kuva Kristiina Paananen

sa lapset saavat turvallisen kasvuympäristön niinä aikoina, kun heidän perheisään on vaikeaa.

Pietarin lähistöllä Keltossa toimii yksi Inkerin kirkon neljästä vanhusten palvelukeskuksesta. Vuonna 1995 perustetussa keskuksessa elää pientuloisia vanhuksia, joita on kohdannut esimerkiksi asunnon menetys tulipalossa, vammaisuus tai terveysongelmat.

Palvelukeskuksen sosiaalityöntekijät tekevät kotikäyntejä ja jakavat ruokaa sekä lääkkeitä, auttavat ruuanlaitossa, laskujen maksamisessa ja talon lämmityksessä. Palveluun kuuluu myös yleinen terveydenhoito ja seuranta. Suomen Lähetyseura tukee taloudellisesti Kelton vanhusten palvelukeskusta.

Teologinen Instituutti kirkon sydän

Teologinen Instituutti on Inkerin kirkon sydän. Se perustettiin aikoinaan koulutamaan kirkolle motivoituneita ja työhönsä sitoutuneita työntekijöitä ja tätä tehtävää Instituutti on menestyksellisesti hoitanut koko olemassa olonsa ajan. Instituutissa on vuosien saatossa koulutettu lukuisa määrä teologeja, diakonia-työntekijöitä, lapsi- ja nuorisotyöntekijöitä, kanttoreita ja myös taloudenhoidon ammattilaisia.

Hieno esimerkki Instituutin kyvystä uusiutua ja vastata ajan haasteisiin ovat hyvin käynnistyneet kandidaatin ja maisterin opinto-ohjelmat. Myös Instituutin oma varainhankinta on vahvistunut viime vuosien aikana merkittävästi ja luo hyvän pohjan toiminnalle myös tulevaisuudessa.

Suomen Lähetyseuralla on ollut kunnia olla mukana tukemassa Instituuttia alusta asti. Taloudellisen tuen lisäksi Suomen Lähetyseuralla on

aina ollut hyvin tärkeää myös henkilötasolla tehtävä yhteistyö ja tasavertainen kumppanuus. **Tapio Karjalainen** toimi monta vuotta Instituutin rehtorina. **Andrey Heikkilä** puolestaan on toiminut Instituutin hallintojohtajana ja myös väliaikaisena rehtorina. Tällä hetkellä hän on hallintojohtajan tehtävistään virkavapaalla ja hoitaa teknisen projektipäällikön tehtäviä hankkeessa, jonka tarkoituksena on kunnostaa uudet toimitilat Viipurissa lastensuojelukeskus Dikonille. Lisäksi Andrey Heikkilä on vastuussa Inkerin kirkon omistuksessa olevien asuntojen kunnostustöiden loppuun saattamisesta ja asuntojen vuokraamisesta.

Seurakuntien tukemista

Lähetyseuran pitkäaikaiset työntekijät **Anu** ja **Juha Väliaho** tekivät lähes kahden vuosikymmenen ajan merkittävää työtä Uralin seudulla ja suomalais-ugrialaisten kansojen alueella. Väliahojen aikana syntyi Uralin rovastikunta, jossa Juha toimi lääninrovastina ja kirkkoherana mm. Joshkar-Olan ja Birskin seurakunnissa. Väliahojen aloittaessa työtä Uralilla seurakuntia oli vain yksi. Heidän lähtiessään seurakuntia oli peräti kymmenen, joista kahdeksan syntymiseen he vaikuttivat ratkaisevasti.

Työmme Uralilla ei päättynyt Väliahojen lähtöön, vaan jatkamme Uralin rovastikunnan yhteisen, rovastikunnallisen toiminnan tukemista. Tuen avulla rovastikunta pystyy aiempaa paremmin tukemaan seurakuntien työtä.

Uralin rovastikunnan seurakuntien (Kazan, Gurez-Pudga, Joshkar-Ola, Shuarsola, Birska ja Syktyvkar) lisäksi tuemme Segezhan seurakuntaa Karjalan tasavallassa sekä Saratovin seurakuntaa Volgan rovastikunnassa. Tuen avulla kehitetään seurakunnan perustoimintoja, kuten jumalanpalveluksia, ja koulutetaan työntekijöitä esimerkiksi hallintoon liittyvissä asioissa. Lisäksi seurakunnissa järjestetään muun muassa raamattuopetusta, lasten- ja perhekerhoja sekä leirejä.

Muitakin kumppaneita

Inkerin kirkon lisäksi Suomen Lähetyseuralla on Venäjällä muitakin yh-

teistyökumppaneita. Lähetyseura tukee vaikeavammaisten ja sairaiden lasten auttamista antamalla taloudellista tukea Pietarissa toimivalle Kazhdyy-säätiölle. Säätiön tarkoitus on hoitolaitoksessa elävien alaikäisten vammaisten lasten ja nuorten elämän tukeminen ja rikastuttaminen sekä saattohoidossa olevien lasten ja heidän perheidensä tukeminen ennen ja jälkeen lapsen kuoleman.

Yhdessä eteenpäin

Suomen Lähetyseuran työntekijöiden määrä on viime vuosina vähentynyt Venäjällä. Merja Kramsun ja Andrey Heikkilän lisäksi Lähetyseuran omaa hallintoa ja yhteydenpitoa kumppaneihin hoitavat kirkollisen työn koordinaattori **Christina Heikkilä** ja alueen esimiehenä aluepäällikkö **Miikka Kallio**. Pitkäaikaisia lähetettä on jäänyt eläkkeelle tai he ovat perhe- tai muista syistä joutuneet siirtymään jatkamaan työtään kotimaassa. Myös Suomen taloudellisesti vaikeat ajat ovat vaikuttaneet Suomen Lähetyseuran Venäjän työhön ja sen taloudellisiin resursseihin.

Näistä haasteista huolimatta Suomen Lähetyseuran ja Inkerin kirkon yhteistyö on vakaalla pohjalla ja perustuu pitkään kumppanuuteen ja luottamukseen. Yhdessä ja rinnakkain on hyvä kulkea kohti tulevaisuuden haasteita ja varmasti vielä monia armorikkaita vuosia.

*Teksti: Miikka Kallio - Suomen Lähetyseuran aluepäällikkö
Kuvat: Lähettien arkistot*

Lähetyseuran kirkollisen työn koordinaattori Christina Heikkilä vetää hankehallintokoulutusta Joshkar-Olassa Uralin rovastikunnan työntekijöille.

Tekninen projektipäällikkö, lähetystyöntekijä Andrey Heikkilä (vas.) ja Uralin lääninrovasti Konsantin Subbotin Birskin lähetystalon edustalla.

Lähetysyhdistys Kylväjä

- sinne missä

Anitta Lepomaa (oik.) pitämässä pyhäkoulua Ulan-Uden seurakunnan lapsile.

Lähetysyhdistys Kylväjä lähettää työntekijöitä erityisesti sinne, missä on vähän tai ei lainkaan kristittyjä ja kirkkoja. Haluamme olla synnyttämässä ja rakentamassa kansallisia seurakuntia ja kirkkoja, mutta myös vaikuttaa elinolosuhteiden kohentumiseen kokonaisvaltaisen palvelun kautta.

Inkerin kirkko on Kylväjälle tärkeä yhteistyökumppani. 1990-luvulla työntekijämme palvelivat lähinnä Pietarin alueella juutalaistyössä, kirkon hallinnossa ja koulutuksessa sekä seurakuntatyössä, diakoniatyössä ja nuorisotyössä.

2000-luvulla yhteistyö laajeni Itä-Siperian Burjatiiaan ja 2010-luvulla Sahan tasavaltaan (Jakutiaan). Seurakunta- ja diakoniatyön kautta pyritään tavoittamaan evankeliumilla erityisesti Venäjän itäisten alueiden vähemmistökansoja (burjaatit, jakuutit). Omakielisen Raamatun ja hengellisen kirjallisuuden toimittaminen sekä myös omakielisen ja -kulttuurisen hengellisen musiikin saaminen näille kieliryhmille kuuluu tavoitteisiimme.

Burjatiassa alkaa työ

Kylväjän selvittäessä työn aloittamista Mongoliassa vuonna 1996 huomattiin, että pohjoisempana, Itä-Siperiassa,

asuu myös mongolisukuisia burjaatteja. Samaan aikaan opettaja **Arja Halttunen** opiskeli venäjän kieltä ja valmistautui lähtemään aasialaisen kansan pariin. Lähetyskurssin käytyään hänet lähetettiin opiskelemaan burjaattien kieltä ja kulttuuria ensin Mongoliaan ja vuonna 2000 pohjoisemmaksi Ulan-Udeen, Venäjälle. Opiskelun ohessa hän käännätti monia virsiä ja lauluja burjatian kielelle.

Petropavlovkan kylään luterilaisen seurakunnan perustaneen **Juri Poddelskin** avustuksella ja Siperian luterilaisen kirkon raamattukoulussa tuolloin opiskelleeseen **Vitalij Lutshagovin** kanssa aloitettiin pienimuotoiset kokoontumiset vuoden 2001 alussa. Vuoden lopussa syntyi yhteys Inkerin kirkkoon. Seuraavan vuoden alussa Ulan-Udeen muutti kielenkääntäjä **Anitta Lepomaa**, joka alkoi myös perehtyä paikalliseen kieleen. Talvikauden 2002-2003 Ulan-Udessa opiskeli venäjän kieltä kolme suomalaista nuorta, joista teol. yo **Eero**

Kuikanmäki avusti rakentuvan seurakunnan liturgian muotoilussa. Elokuussa 2003 Anitta Lepomaa meni naimisiin presbyteeripastori **Vladimir Nikiforovin** kanssa.

Vuonna 2004 Ulan-Udeen muuttivat **Mannermaat**, joiden nelilapsinen perhe toi väriä myös seurakunnan elämään. Viidennen lapsen syntymä vei heidät Suomeen, mistä he myöhemmin siirtyivät Pietariin. Anitta Lepomaa lähti samoihin aikoihin kesällä 2005 puolisonsa kanssa Suomeen vuodeksi, minkä ajan Arja Halttunen oli yksin kentällä. Sinä aikana hankittiin ja remontoitiin seurakunnan tämänhetkinen kokoontumistila.

Seurakunta kasvaa

Suomessa ollessaan Vladimir Nikiforov tutustui luterilaisuuteen. Hänet vihittiin Inkerin kirkon diakoniksi syksyllä 2006, jolloin nykyinen Inkerin kirkon Ulan-Uden Kristuksen armon seurakunta al-

koi muotoutua. Paljon uusia ihmisiä tuli mukaan ja seurakunta kasvoi vauhdilla. Virallisesti seurakunta rekisteröitiin helmikuussa 2008. Kirkkoherrana toimiva Vladimir vihittiin papiksi vuonna 2015.

Arja Halttunen siirtyi Suomeen

ja hän on saanut olla apuna monille seurakuntalaisille, jotka painivat erilaisissa elämän ongelmissa. Hän on myös aktivoinut seurakuntalaisia askartelemaan kirkonrakennuksen varainkeräystä varten ja harrastamaan hyötyliikuntaa.

Oma kirkkorakennus

Burjatian alueella vaikuttava tiibetin-buddhalaisuus näkyy vahvasti arkkitehtuurissa ja burjatialaisissa asuissa. Kristinuskon ydinsanoma ristiinnaulitusta ja ylösnousseesta Jumalan Pojasta on kuitenkin sama kulttuuripiiristä huolimatta. Tämä sanoma on koskettanut monia Kristuksen armon seurakunnan kautta, ja entinen seurakuntatila on jo aikoja sitten käynyt ahtaaksi. Nyt seurakunta suunnittelee oman kirkon rakentamista. Rakentaminen on Inkerin kirkon projekti, jossa lähetit ovat neuvonantajan ja tiedottajan roolissa.

Tärkeintä työssämme on ihmisten kohtaaminen. Kun uskonasioista kiinnostunut henkilö tulee mukaan seurakunnan tilaisuuteen, hänellä on yleensä paljon kysymyksiä ja ehkä myös ongelmia, joihin hän hakee apua. Ihmisille on annettava aikaa ja mahdollisuus pohtia asioita rauhassa ja kerrottava evankeliumi mahdollisimman selkeästi ja ymmärrettävästi. Usein lähetin kielitaito ei kovin filosofisiin keskusteluihin edes riittäisikään. Lähetit tukevat seurakunnan kasvua ja itsenäistymistä rinnallakulkijoina. Jokainen uusi seurakuntalainen on suuri ilonaihe. Rukoilemme heille uskon vahvistumista ja vastuuseen kasvamista omassa seurakunnassaan.

Opettaja **Johanna Rajala** opiskeli venäjän kieltä Ulan-Udessa 2012-2013. Tuoreen puolisonsa **Matti Hyttisen** ja pienen **Anni**-tyttären kanssa Johanna palasi kentälle talvella 2015. Matin opiskellessa venäjän kieltä Johanna valmisti opetusmateriaalia seurakunnan lapsityötä varten. Toisen lapsen syntymä vei perheen kotimaanjaksolle, josta he ovat palaamassa Ulan-Udeen viimeistään vuoden 2017 alussa.

Arja Halttunen palasi kentälle yli kuuden kotimaanvuoden jälkeen. Hänen kutsumuksensa on evankeliointi

Vielä idemmäs - Jakutia

Uusimpana työalueenamme on Venäjän kaukoitään kuuluva Sahan tasavalta eli Jakutia. Yhteistyössä ja osana Inke-

rin kirkon lähetystoimintaa teemme paikallisen luterilaisen seurakunnan syntymiseen tähtäävää työtä.

Ensimmäiset Kylväjän lähettämät työntekijät - entinen Mongolian-lähetiti **Joel Norrvik** ja diplomi-insinööri **Samuel Laukkanen**, jotka opiskelivat edellisen vuoden venäjää Ulan-Udessa - saapuivat syksyllä 2015 Jakutskiin. Siel-

Burjatian lisäksi Kylväjän työntekijöitä on ollut

Hatsinassa

Jaakko Uski (kirkkoherrana 1995–1998)

Pietarissa

juutalaistyössä (Pyhän Mikaelin ja Pyhän Johannes Kastajan seurakunnat)
Marja-Liisa Aarnio (1993–2005, myös Inkerin kirkon keskus-toimiston palveluksessa ja lähetyssehteerinä)
Pekka Savolainen (1999–2003, myös kirkon hallinnossa ja taloudessa)
Eija Hyssy (2002–2006)
Alpo Hyvärinen (Osa-aikaisena juutalaistyössä, 2003–2005)
Risto ja Marja Liedenpohja (2004–2008, Marja (os. Nieminen) jo 2002-)
Petteri ja Anu Mannermaa (2006–2008)
Lisäksi satoja opiskelijoita ja nuoria koulutettu ja lähetetty aktio- ja avustustyöhön

Keltossa

Inkerin kirkon koulutuskeskuksessa opettamassa mm. rovasti **Olavi Peltola** ja lähetyssehteerinä **Urpo Kyyhkynen**

lä he ovat jatkaneet venäjän opiskelua ja kartoittaneet uuden työn mahdollisuuksia. Tänä syksynä kielenopiskelunsa Jakutskissa aloittaa **Eeria Niemi**, joka on suuntautumassa diakoniatyöhön.

Teksti:

Anitta Lepomaa - lähetystyöntekijä, Arja Halttunen - lähetystyöntekijä, Tapio Pokka - aluekoordinaattori, Lähetysyhdistys Kylväjä

Kuvat: Lähettien arkistot

LESTADIOLAISET INKERIN KIRKOSSA

Esikoislestadiolaiset järjestivät Kelton seurakunnan kanssa heinäkuussa hengelliset päivät, joiden yhteydessä tehtiin retki Pähkinälinnaan.

Esikoislestadiolaiset

1980-luvun lopulla käynnistynyt esikoislestadiolaisten työ perustuu seuralperinteeseen. Vuosittain on ollut keskimäärin 90 puhujamatkaa, ajoittain lisäksi bussimatkoja. Lasten ja nuorten parissa tehtävä säännöllinen työ on tiiviimin organisoitu Tihkovitsassa ja Kosemkinassa. Lisäksi on toimitettu humanitaarista apua.

Inkerin kirkko on vihkinnyt useita esikoislestadiolaisia saarnaajia diakoneiksi ja katekeetoiksi eri seurakuntiin. Määräaikaisia seurakuntavastuita on ollut Toksoyassa ja Kosemkinassa. Perinteisen Inkerinmaan lisäksi matkat ovat suuntautuneet Karjalaan, Moskovaan ja Siperiaan. Sananpalvelijoita on työhön osallistunut kaikkiaan yli 30.

Esikoislestadiolaisten toiminta organisoidaan uudelta pohjalta syksystä 2016 alkaen. Lähetystoimesta vastaa tulevaisuudessa Esikoiset ry, joka kunnioittaa Inkerin kirkon järjestystä ja kirkollisia perinteitä. Inkerin kirkko ei tee yhteistyötä sakramentit omiin käsiin ottaneen Esikoislestadiolaiset ry:n kanssa.

Suomen Rauhanyhdistysten Keskusyhdistys

Säännöllinen työ Venäjällä alkoi 1990-luvun alussa. Seurakuntamatkoilla saarnataan jumalanpalveluksissa ja järjestetään seuratilaisuuksia,

joissa palvelevat työhön kutsutut rauhanyhdistysten puhujat.

Tällä hetkellä matkoja järjestään Vienan Karjalaan, Sortavalaan ja Petroskoihin, Viipuriin ja Koivisto, Pietariin ja Pihkovaan, Moskovaan ja Tveriin, Samaraan ja Saratoviin sekä Birskeiin.

Uusheräys

1990-luvun alussa Karjalassa ja Inkerinmaalla kulkeneella **Martti Halosella** oli yhteyksiä myös Siperiaan, Omskin ja Krasnojarskin alueelle. Saatuaan Inkerin kirkon diakonivihkimyksen hän toimitti seurakunnissa jumalanpalveluksia ja vastasi väliaikaisesti Krasnojarskin seurakunnan toiminnasta. **Annikki Juujärvi** (s. **Taskila**) teki pyhäkoulutyötä Inkerinmaalla ja kirjallisuustyötä Omskissa 1990-luvun alusta vuoteen 2004. Sen jälkeen kirjallisuustyö on suuntautunut Karjalaan. Uusheräyksen nimikkolähetteenä Kansanlähetyksen kautta ovat toimineet **Maria** ja **Jukka Repo** Tyrössä ja Saranskissa.

Suomesta käsin palvelevan diakoni **Juhani Nevalaisen** aloitteesta Uusheräyksen vastuualueeksi tuli Pitkärannan seurakunta 1995. Harlun seurakunta syntyi 2008. Seurakunnan kirkko valmistui Laskelään 2011 Uusheräyksen lahjana 400-vuotiaalle Inkerin Kirkolle. Nykyään toiminta keskittyy Harlun

seurakunnan tukemiseen. Vastuu on siirtynyt kansallisille työntekijöille ja Uusheräyksen työntekijät ovat väistymässä taka-alalle. Taloudellinen apu kohdistuu Harlun seurakunnan lisäksi Kelton Teologiselle Instituutille.

Rauhan Sana ja LFF

Lähetysyhdistys Rauhan Sanan (LYRS) ruotsinkielinen sisarjärjestö LFF lähetti ensimmäiset saarnaajansa Inkerinmaalle syksyllä 1989. Vuonna 1994 Inkerin kirkko osoitti LFF:n vastuulle Kingisepin kaupungista Jaaman seurakunnan. Seurakuntaa hoitivat Inkerin kirkossa vihityt diakonit apunaan lukuisa joukko saarnaajia ja muita vapaaehtoisia, jotka kulkivat Suomesta vuorotellen. Ensimmäiset diakonit olivat Mauno Vuollo ja Jaakko Haapala. Heidän jälkeen palvelivat **Timo Kontio**, **Karl-Erik Innala** ja **Rauno Sipilä**.

Vuonna 2003 LFF lähetti Jaaman seurakuntaan kokoaikaiset lähetystyöntekijät, **Jukka** ja **Kristiina Paanasen**. Vastuu seurakunnasta siirtyi kokonaan kansalliselle pastorille 2009, kun Paanaset siirtyivät Inkerin kirkon kutsusta keskushallinnon tehtäviin Pietariin. Samalla vastuu heidän lähettämistään vaihtui LYRS:lle. Pastori Jukka Paananen koordinoi suomalaisten ystävyysseurakuntien ja järjestöjen työtä Inkerin kirkossa. Kristiina Paananen vastaa kirkon suomenkielisestä tiedotustyöstä.

LFF tukee taloudellisesti muutamia seurakuntia (mm. Jaaman srk) ja järjestää seurakuntamatkoja Karjalan ja Länsi-Inkerin rovastikuntiin. Lisäksi se tukee Siperiassa Suetukin ja Karatusan kirkkoprojekteja.

Teksti: Kristiina Paananen

Kuva: Nastja Gushina

Inkerin kirkon suomalaiset yhteistyökumppanit *

- Diakonialaitos, Lahti
- Esikoiset ry
- Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry
- Herättäjä-Yhdistys ry
- Itä-Karjalan Abuniekat ry
- Kansan Raamattuseura (KRS)
- Kirkkohallituksen ulkoasiainosasto
- Kristalli ry
- Laestadianernas Fridsföreningars förbund r.f. (LFF)
- Lahden diakoniasäätiö
- Lähetysyhdistys Kylväjä
- Lähetysyhdistys Rauhan Sana ry (LYRS)
- Medialähetys Sanansaattajat (SANSa)
- Riihimäen Idäntö ry
- Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetyks (SEKL)
- Suomen Liikemiesten Lähetysliitto
- Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys (SLEY)
- Suomen Lähetysseura (SLS)
- Suomen Raamattuopisto (SRO)
- Suomen Rauhanyhdistysten Keskusyhdistys ry (SRK)
- Uusheräys ry

* Listatut ovat vuoden 2016 IKSY:n (Inkerin kirkon suomalaiset yhteistyökumppanit) jäsenluettelossa. IKSY muodostettiin vuonna 2012 IKLY:stä (Inkerin kirkon lähetysyhteistyö) ja Inkeri-neuvottelukunnasta. Kokoonpanossa on ollut vaihtelua vuosien varrella.

Yhteistyöasiakirjoja

- Suomen kirkon ja Inkerin kirkon välinen yhteistyöasiakirja 2015
- Kirkon järjestöjen ja Inkerin kirkon yhteistyötoiminnan periaatteet (2011)
- Väylämerkit toimivaan yhteistyöhön (kulttuuritietoutta ja käytännön vinkkejä kaikille Inkerin kirkossa vierailleville)

Asiakirjat löytyvät verkkosivuilta: www.inkerinkirkko.fi

Inkerin evankelisluterilaisen kirkon edustusto Suomessa ry

Yhdistyksen tarkoituksena on edistää Inkerin evankelisluterilaisen kirkon tunnettavuutta, edesauttaa yhteistyötä sekä avustaa Inkerin kirkon toimintaa taloudellisesti. Yhdistys haluaa auttaa Inkerin kirkon jäsenten ja ystävien hengellistä toimintaa Suomessa. Toiminnan rahoittamiseksi yhdistys ottaa vastaan lahjoituksia ja testamentteja.

Hallituksen puheenjohtaja Aarre Kuukauppi

Toiminnanjohtaja Juha Saari,
juhasaari.omsk@gmail.com,
puh. 0400 767 973

Venäjän uusi uskontolaki

Venäjällä astui voimaan 20.07.2016 terrorismin ehkäisyyn liittyvä uusi lakikokoelma, joka muutti myös lakia ”uskonnosta ja omastatunnosta”. Nyt lähetystyö Venäjällä sallitaan vain Venäjällä rekisteröidyille organisaatioille. Siksi ulkomaalaisilla, jotka evankelioivat Venäjällä, on oltava kirjallinen valtuutus Venäläiseltä kirkolta tai seurakunnalta sekä asianmukaiset hengellisen työn viisumit. Uskonnonvapaus säilyy, eivätkä ovet evankeliumille ole sulkeutumassa Venäjällä. Kaikilla laillisilla organisaatioilla – kuten Inkerin kirkolla – säilyy vapaus julistaa sanomaa Kristuksesta.

Osa Inkerin kirkon suomalaisista yhteistyökumppaneista on käyttänyt matkoistaan Inkerin kirkkoon nimitystä ”lähetysmatka”. Toivomme, että tämä termi korvattaisiin ilmaisulla ”seurakuntamatka”, jottei viranomaisille syntyisi väärää kuvaa toiminnan luonteesta.

Inkerin kirkon tiedotus

Inkerin kirkon edustusto Suomessa ry:lle on myönnetty rahankeräyslupa

Kertyviä varoja käytetään Inkerin kirkon avustamiseen. Varoilla tuetaan Inkerin kirkon diakoniatyötä erityisesti lastenkodeissa, vankilatyötä, lähetystyötä ja koulutusta sekä Inkerin kirkon Teologisessa Instituutissa että seurakunnissa, lapsi- ja nuorisotyötä, tiedotustyötä, musiikkitoimintaa (mm. instrumenttien hankintaa) ja rakennushankkeita (rakennuksien kunnostamista ja kalustamista).

Lisäksi varoja voidaan käyttää muihin kirkollisen työn hankkeisiin kuten koulutuksen järjestämiseen, jumalanpalveluksien ja muiden tilaisuuksien järjestämiseen Suomeen muuttaneille Inkerin kirkon jäsenille.

Lahjoitukset:

Inkerin kirkon edustusto Suomessa ry
FI69 5620 0920 3202 22, OKOYFIHH
Viitteeksi maininta, mihin työhön/
kohteeseen lahjoitus on tarkoitettu

Inkerin evankelis-luterilaisen kirkon edustusto Suomessa ry:n keräyslupa RA/2016/380 Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Voimassaoloaika 02.08.2016-01.08.2017. Myöntäjä Poliisihallitus. Luvan myöntämispäivä 02.08.2016.

Tilaa Inkerin Kirkko -lehti!

Tule mielenkiintoiselle matkalle Inkerin kirkon tapahtumiin Pietarista Siperiaan, Viron rajalta Muurmanskiin, Pohjois-Ossetiaan, Saratoviin, Baskiriaan ja moniin muihin paikkoihin. Lehden vuosikerta (4 numeroa) maksaa vuonna 2016 jatkuvana tilauksena 19,95 € Suomeen ja Venäjälle, muihin maihin 25,00 €. Tilaamalla tuet Inkerin kirkon työtä. Postita tämä kuponki osoitteella: Inkerin Kirkko -lehti, Ristikankaankatu 7, 53600 Lappeenranta. Lasku lähetetään myöhemmin.

Tilauksen saaja: _____

Lähiosoite: _____

Postitoimipaikka: _____

☐ Suomenkielinen Inkerin kirkko ☐ Venäjänkielinen Tserkov Ingrii (hinta Suomeen 25,00 €)

Tilauksen maksaja: _____

Lähiosoite: _____

Postitoimipaikka: _____

Haluan laskun sähköpostiosoitteeseeni: _____

INKERIN

KIRKKO
3/99/2016

www.inkerinkirkko.fi
www.elci.ru

Julkaisija

Inkerin ev.lut. kirkko Venäjällä
Централизованной религиозной
организации "Евангелическо-
Лютеранская Церковь Ингрии
на территории России"

Päätoimittaja: Aarre Kuukauppi
Vastaava toimittaja: Kristiina Paananen
kristiina.paananen@gmail.com
Taitto: Philippe Gueissaz

Kirjapaino:
Rannikon Laatupaino Oy, Vihanti

Painosmäärä: 3000
Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa:
Maalis-, kesä-, loka- ja joulukuussa.
Lehteen tuleva aineisto lähetettävä
vastaavalle toimittajalle edellisen kuun
alkuun mennessä.

Toimituksen osoite
Bolshaja Konjushennaja 8
191186 St. Petersburg
lehti.toimitus@inkerinkirkko.fi

Toimituksen postiosoite
Inkerin Kirkko -lehti, PL 189
53101 Lappeenranta

Tilaushinnat
Suomeen ja Venäjälle:
Jatkuva tilaus 19,95 €
Tilauksessa mainittava:
Tilauksen muihin maihin 25,00 €

Venäjänkielisen lehden voi tilata
erikseen. Hinnat Venäjän ulkopuolelle
25,00 € Tilauksessa mainittava:
Venäjänkielinen Inkerin Kirkko.

Tilaukset ja osoitteenmuutokset
Inkerin Kirkko -lehti
Ristikankaankatu 7
53600 Lappeenranta
lehti.osoitteet@inkerinkirkko.fi
puh. 045 3540440

Etukansi:
Piispat Simo Peura ja Aarre Kuukauppi
heinäkuussa 2016 Evankeliumijuhlas-
sa Virroilla. Kuva Darja Shkurjateva

Välähdyksiä Venäjältä

Evankeliumi venäläisiin koteihin

Jo neuvostoaikoina on Medialähetys Sanansaattajat (Sansa) tukenut Venäjän kristittyjä ja kertonut Kristuksesta radion, kirjallisuuden sekä nykyään TV:n ja internetin välityksellä.

1990-luvun alkupuoliskolla Sansa aktivoitui uudestaan järjestäytyvän Inkerin kirkon avuksi kouluttamalla ja tukemalla taloudellisesti kirkon aloittamaa radiotoimintaa, myöhemmin myös muuta mediatyötä. Kaikki käynnistyi 1990-luvun alussa lähetyspapi **Arvo Survon** puhelinsoitosta: ”Tulkaa ja auttakaa”. Tarvitaan mediaviisiota, koulutusta, kalustoa – mahdollisuuksia on.

Mediatyössä, erityisesti radio-ohjelmien toimittajien, tulee puhua ohjelmissa omaa äidinkieltään, jotta voi tavoittaa kuuntelijan viestillään - sydämettä sydämette. Tämän vuoksi Sansa ei ole lähettänyt ensisijaisesti suomalaisia työntekijöitä esimerkiksi Venäjälle, vaan on kouluttanut, neuvonut ja mahdollistuttanut taloudellisesti kirkon kansallisten työntekijöiden tekemää mediatyötä. Tavoitteena on, että evankeliumin ääni vahvistuu Venäjällä kirkon mediatyön ja osaamisen kasvaessa.

Yhteistyö on yhdessä tekemistä. Tämä rinnalla kulkemisen strategia nousi 90-luvun keskusteluissa esiin myös nykyisen piispan, **Aarre Kuukaupin**, kanssa. Piispa toivoi pitkäjänteistä yhteistyötä, että nuori kirkko ehtii kehittymään. Mediatyö on myös ekumeenista, koska radio-ohjelmia on vuosien aikana radioitu Pietarissa Radio Teoksen, Radio Marian sekä Virossa toimivan Radio Elin lähetysten kautta. Keskiaalloil-

la radioiduista ohjelmista onkin tullut kuulijapalautetta aina Murmanskista Mustallemerelle ja Ural-vuoriston länsipuolisilta alueilta.

Vuosia mediakoulutuskursseja pitänyt viestintäkoulutusjohtaja **Ilkka Kastepohja** innostuu aina Venäjältä. Yli 20 vuotta Inkerin kirkon mediatyötä kehittänyt Kastepohja näkee, että jokainen matka Venäjälle on opintomatka. Kaikki ovat oppilaina. Opimme toisiltamme. – Muistan, kun kurssipäivän jälkeen juotiin teetä kurssilaisten kanssa ja pohdittiin miten evankeliumia pitää kertoa venäläisittäin. Hymyillen yksi oppilas sanoi neuvona venäläisen ajatelman: ”Voidaksesi elää susien kanssa sinun pitää osata ulvoa kuin sudet”. Niinpä. Vain sydämellä voi nähdä toisen sydämen, Kastepohja sanoo.

Yhteistyö ja evankeliumin ydintehtävä on pysynyt samana yli 20 vuotta, työkalut ovat kuitenkin vuosien aikana muuttuneet radiosta internetiin ja sosiaaliseen mediaan. Karjalassa yhteistyötä tehdään myös Karjalan television suomenkielisen toimituksen kanssa. Kahdesti kuukaudessa Kristinuskon ABC -ohjelmissa pastori **Pentti Smeds** rohkaisee katsojia Jumalan sanalla.

Mediatyö tavoittaa aina massoja, parhaimmillaan miljoonayleisöjä. Siksi Medialähetys Sanansaattajat haluaa viedä evankeliumia Inkerin kirkon kanssa jokaiseen venäläiseen kotiin. Tarve ja kiinnostus on tänäänkin todellista.

*Teksti: Ilkka Kastepohja - mediakehitysjohdaja,
Medialähetys Sanansaattajat
Kuva: Karjalan television arkistot*

"Miss' on sun pilettis ja minne matka? – Ah minä matkustan taivaaseen..."

Tämä Hilma Myllärin minulle opettama laulu kuvaa hyvin sitä arkea ja juhlaa, jota yhteistyössä Evankelisen lähetysyhdistyksen (ELY) ja Inkerin kirkon kanssa koemme. Usein olemme matkalla, työn kiireissä ja paineidenkin keskellä. Mutta minne? - Kokouksiin, palavereihin ja tilaisuuksia pitämään. Syyskuun alussa sain tärkeän muistutuksen matkanteon sisällöstä.

Ystävyysseurakuntamme pappi kumppaneineen Vienan Kemistä oli Suomessa vierailulla ja heidän autonsa meni rikki. Miten he nyt pääsisivät kotiin? Minulla oli juuri loppunut viisumi, en voinut auttaa, mutta tunsin veljen, joka ei jätä pulaan. Puhelu oli lyhyt: "Ilman muuta minä voin auttaa, lähden viemään heidät autollani Venäjälle vielä tänään!"

Omat askareet jäivät, kun auto ja kuljettaja lähtivät palvelutyöhön. Työnä ei ollut kuitenkaan vain ystävien kuljettaminen Venäjälle, myös perillä oli tehtävää. Veli kertoi käyneensä seuraavana aamuna neljän eri seurakuntalaisen kotona viemässä tervehdyksen, ilah-

duttamassa ja jakamassa Jumalan lasten yhteyttä ja iloa. Kiire ei ollut, vaikka kotiin oli taas jouduttava. Ihmiset olivat tärkeitä, kohtaaminen ja pysähtyminen.

Taivasmatkaa ei ole tarkoitettu tehtäväksi yksin ja kiireellä, vaan yhdessä, kiittäen, toisiamme tukien ja kaikkia taivastielle kutsuen.

"Kun meillä on yhteys Jeesuksehen, kun on sana, kaste ja ehtoollinen, on varma ja turvallinen tämä tie. On kanssamme paimen, on kanssamme paimen, hän on hyvä paimen, hän laumaansa vie." (Siionin kannel 151:1)

Teksti ja kuva: Antero Rasilainen - Inkerin kirkon pastori ja Evankelinen lähetysyhdistys ELY ry:n pääsihteeri

Evankelinen lähetysyhdistys ELY ry tukee Inkerin kirkossa erityisesti Vienan Kemin seurakuntaa ja Murmanskin kirkon rakennushanketta.